

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2224

Κυριακὴ Α' Λουκᾶ (Λουκ. 5,1-11)
22 Σεπτεμβρίου 2019

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Τί θὰ κερδίσουμε; Τὴν εὐλογία Του!

«Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον» (Λουκ. 5,5)

Στοὺς Ἁγίους Τόπους, ἀγαπητοί μου, ὑπάρχει **μία λίμνη**, ποὺ λέγεται *λίμνη Γεννησαρέτ* (Λουκ. 5,1) ἢ, ὅπως τὴν ὀνομάζουν ἄλλοι τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια, *θάλασσα τῆς Τιβεριάδος* (βλ. Ἰω. 6,1·21,1). Γύρω ἀπὸ τὴ λίμνη αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τῆς καινῆς διαθήκης ἦταν χτισμένα διάφορα χωριά. Ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς οἰκισμοὺς ἐκείνους, ἡ πρωτεύουσα, ἦταν ἡ Καπερναοὺμ. Οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἀσχολοῦνταν βέβαια καὶ μὲ ἄλλες ἐργασίες, κυρίως ὁμως ζοῦσαν ἀπὸ τὸ **ψάρεμα**.

Ὁ Χριστὸς πολλὰς φορὲς ἦρθε στὰ μέρη αὐτὰ γιὰ νὰ διδάξῃ καὶ νὰ εὐλογῆσῃ τοὺς ἐργατικούς αὐτοὺς ἀνθρώπους. Μία λοιπὸν ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐπισκέψεις του ἀναφέρει τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο, ὅταν ἄρχισε νὰ διαλέγῃ ποιούς θὰ κἀνῃ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους του.

Σὲ μιά παραλία τῆς λίμνης εἶχε μαζευτῆ τότε χιλιάδες κόσμος. Καὶ μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο τοῦ κόσμου ὁ καρδιογνώστης Κύριος πλησιάζει **τέσσερις ψαρᾶδες**, ποὺ ἀνὰ δύο ἦταν μεταξύ τους ἀδέρφια, καὶ αὐτοὺς τοὺς καλεῖ κοντὰ του γιὰ τὴ μεγάλη ἀποστολή. Οἱ τέσσερις αὐτοὶ εἶνε· ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας παιδιὰ τοῦ Ἰωανᾶ, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης παιδιὰ τοῦ Ζεβεδαίου.

Μεγάλῃ τιμῇ τοὺς ἔκανε ὁ Χριστὸς. Ἄν εἶνε τιμὴ νὰ ὑπηρετῆ κανεὶς κοντὰ στὸ βασιλιᾶ ὡς ὑπάσπιστής του, πόσο πιὸ μεγάλη τιμὴ εἶνε νὰ ὑπηρετῆ κανεὶς κοντὰ στὸ Χριστό, νὰ εἶνε ἀπόστολος, κήρυκας τοῦ εὐαγγελίου; Μεγάλῃ ἢ τιμῇ· ἀλλὰ **τὴν ἄξιζαν**. Ἄξιζαν νὰ τιμηθοῦν μὲ τέτοιο μέγα ἀξίωμα αὐτοὶ οἱ ἀλιεῖς τῆς Γεννησαρέτ – γιατί; Διότι ἦταν **ψυχὲς στολισμένες μὲ πολλὰς ἀρετές**. Προσέξτε.

✓ Πρῶτα - πρῶτα **ἀκοῦνε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ** μὲ δῖψα. Ὅταν πῆγε ὁ Χριστὸς στὸ μέρος τους, αὐτοὶ ἐργάζονταν· εἶχαν βγάλει τὰ

δίχτυα τους καὶ τὰ διώρθωναν. Ὅταν ὁμως ἄκουσαν ὅτι θὰ μιλήσῃ ὁ Χριστὸς, δὲν εἶπαν· Τώρα ἐμεῖς ἔχουμε δουλειά, δὲν εὐκαιροῦμε γιὰ ν' ἀκοῦμε κηρύγματα... Δὲν σκέφτηκαν κάτι τέτοιο· ἄφησαν ἀμέσως τὴ δουλειά τους καὶ προσηλώθηκαν στὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ μὲ μεγάλη προσοχή. Τὸ παράδειγμά τους εἶνε διδασκαλία γιὰ ὅλους μας. Μᾶς διδάσκει, ὅτι καθῆκον ὅλων μας εἶνε **νὰ ἀκοῦμε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου**. Πρέπει ἀσφαλῶς καὶ νὰ ἐργασθοῦμε· χωρὶς ἐργασία πῶς θὰ ζήσουμε; ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὤρισε ἕξι ἡμέρες ὡς χρόνον ἐργασίας καὶ μία ἡμέρα γιὰ νὰ λατρεύουμε τὸ ὄνομά του καὶ νὰ ἀκοῦμε τὸ λόγο του.

Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο, τὰ τροπάρια ποὺ ψάλλουν οἱ ψάλτες, οἱ εὐχὲς τοῦ ἱερέως. Πρέπει νὰ τ' ἀκοῦμε αὐτὰ μὲ προσοχή. Ὅταν χτυπᾶ ἡ καμπάνα νὰ λέμε στὸν ἑαυτό μας· Τώρα μὲ καλεῖ ὁ Θεός, πρέπει νὰ σηκωθῶ νὰ τρέξω στὴν ἐκκλησία... Ὅχι λοιπὸν στὸ χωράφι, ὄχι στὸ καφενεῖο, ὄχι στοὺς δρόμους, ἀλλὰ στὴν ἐκκλησία· ἐκεῖ εἶνε ἡ θέσι σου, Χριστιανέ, τὴν Κυριακὴ. Ἐκεῖ, γιὰ νὰ τιμῆσῃς τὸ Θεό, γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃς γιὰ ὅλα τ' ἀγαθὰ, γιὰ νὰ ζητήσῃς τὴ βοήθειά του, γιὰ ν' ἀκούσῃς τὸ λόγο του. Αὐτὸ ἔκαναν οἱ τέσσερις ψαρᾶδες, αὐτὸ νὰ κἀνης κ' ἐσύ.

✓ Αὐτοὶ ὁμως δὲν ἀκούγαν μόνο τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ **ἔκαναν ὅ,τι τοὺς εἶπε ὁ Κύριος**. Δὲν ἔμειναν μόνο στὰ λόγια, ἀλλὰ προχώρησαν καὶ στὰ ἔργα· ἦταν ὄχι «μόνον ἀκροαταὶ» ἀλλὰ καὶ «ποιηταὶ λόγου» (Ἰακ. 1,22). Καὶ ἐδῶ εἶνε τὸ σπουδαῖο. Τί τοὺς διέταξε ὁ Κύριος· «Προχωρήστε» τώρα μὲ τὸν ἥλιο! «βαθειὰ στὴ λίμνη καὶ ρίξτε τὰ δίχτυα νὰ ψαρέψετε» (Λουκ. 5,4). Αὐτὴ ἦταν ἡ διαταγὴ τοῦ Χριστοῦ. Παράξενη διαταγὴ. Αὐτοὶ εἶχαν κοπιάσει ὅλη τὴ νύχτα. Ἐρριξαν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ δίχτυα, μὰ δὲν εἶχαν πιάσει οὔτε λέπι. Κι ἀφοῦ δὲν

είχαν πιάσει τὴ νύχτα, πῶς θὰ πιάσουν τὴν ἡμέρα; Ἄλλ' ἀφοῦ εἶνε διαταγὴ τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ τὴν ἐκτελέσουν. Ὁ στρατιώτης δὲν ἀντιλέγει στὸ στρατηγό, ὁ ναύτης ὑπακούει στὸν πλοίαρχο, ὁ μαθητὴς στὸ δάσκαλό του· καὶ οἱ ψαρᾶδες χωρὶς ἀντίρρηση ἐκτελοῦν τὴ διαταγὴ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἔρχεται κατόπιν τὸ θαυμαστὸ ἀποτέλεσμα· «καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ» (ἐ.ἀ. 5,6).

Ὅλοι ἀκοῦμε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ πόσοι τὰ ἐκτελοῦμε; Πολλοὶ ὁμολογοῦν· Καλὰ τὰ λέει τὸ Εὐαγγέλιο, ἀλλὰ ποιὸς τὰ κάνει;... Ὅσοι ὅμως θέλουμε ὄχι μόνο νὰ λεγώμαστε Χριστιανοὶ ἀλλὰ καὶ νὰ εἴμαστε στὴν πράξι, μὴ μένουμε στὰ λόγια· **νὰ προχωροῦμε καὶ στὰ ἔργα.** Ὅχι μόνο νὰ πηγαίνουμε στὸ ναὸ γιὰ ἓνα τυπικὸ ἐκκλησιασμό, ὄχι μόνο νὰ ἀκοῦμε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ κάνουμε ἔργο στὴν καθημερινὴ ζωὴ μας αὐτὰ ποὺ ὀρίζει ὁ νόμος τοῦ Κυρίου.

Ἄν αὐτὸς ποὺ μᾶς προστάζει ἦταν ἓνας τύραννος, δὲν θὰ ἔπρεπε βέβαια νὰ τὸν ἀκούσουμε, γιὰτὶ οἱ τύραννοι θέλουν ὄχι τὸ καλὸ ἀλλὰ τὸ κακὸ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν εἶνε τύραννος, εἶνε ὁ Πατέρας καὶ ὁ Σωτὴρας μας. **Θέλει τὸ καλὸ μας καὶ μόνο τὸ καλὸ μας·** κάθε λόγος του καὶ κάθε προσταγὴ του εἶνε γιὰ τὴ σωτηρία μας, γιὰ τὴ δόξα κοντὰ του.

Μακάριοι λοιπὸν ὅσοι ὄχι μόνο ἀκοῦνε ἀλλὰ καὶ ἐφαρμόζουν τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ· εἶνε μακάριοι ὅπως μακάριοι ἦταν οἱ ταπεινοὶ ψαρᾶδες τῆς λίμνης, ποὺ καὶ ἄκουσαν καὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἐντολή του.

✓ Ἀλλὰ ἐγώ, ἀδελφοί μου, μακαρίζω τὰ τέσσερα αὐτὰ ἀδέρφια ὄχι τόσο γιὰτὶ μὲ τὴν ἔμπρακτη ὑπακοή τους πέτυχαν μία τόσο πλοῦσια ἀλιεία, ἀλλὰ γιὰ ἓναν ἄλλο κυρίως λόγο. Διότι αὐτοὶ ὄχι μόνο ἄκουσαν τὸν λόγο τοῦ Κυρίου καὶ τὸν ἐξετέλεσαν, ἀλλὰ καὶ θυσίασαν ὅ,τι εἶχαν γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ **τὸν ἀκολούθησαν ἰσοβίως.** «Ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ» (ἐ.ἀ. 5,11). Τ' ἄφησαν ὅλα, καὶ γονεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ πλοιάρια, καὶ ἀκολούθησαν στὸ ἐξῆς τὸ Χριστὸ παντοῦ, σὲ ὅλη τὴ ζωὴ τους. Αὐτὸ εἶνε τὸ ὑψηλότερο δίδαγμα ποὺ μᾶς ἀφήνουν.

Ἐμᾶς μᾶς συγκινεῖ καθόλου ἢ ἀπόφασί τους; αὐτὸ ποὺ ἔκαναν ἑκεῖνοι ἔχει καμμιὰ ἀπήχησι στὴ δική μας ζωὴ; **Ἐκεῖνοι τ' ἄφησαν ὅλα ἑμεῖς;** Ἐμεῖς δυστυχῶς ὄχι μόνο ὅσο διαρκεῖ ἡ ζωὴ μας δὲν ἀποφασίζουμε νὰ θυσιάσουμε κάτι γιὰ τὴν πίστι μας, ἀλλὰ κι ὅταν ἀκόμη φτάνει ἡ στιγμή νὰ φύγουμε ἀπ' αὐτὸ τὸν κόσμον, ὅταν ἔρχεται ἡ ὥρα τοῦ θανάτου, οὔτε τότε ἀφήνουμε κάτι γιὰ τὸν Κύριο. Καμμιὰ θυσία!

Βλέπεις «χριστιανούς» ποὺ ὅσο ζοῦν δαπανοῦν ἀλόγιστα γιὰ ἓνα κέφι τους· ξοδεύουν γιὰ τσιγάρο, γιὰ πιωτό, γιὰ γλέντι, γιὰ θέαμα, γιὰ τυχερὰ παιχνίδια, γιὰ διεκδικήσεις σὲ δικαστήρια... Ὅλα γιὰ τὸ ἐγώ, κατὰ τὶς ὑποδείξεις τοῦ διαβόλου. Δὲν δίνουν ὅμως τίποτα π.χ. γιὰ νὰ γίνῃ ἓνα σχολεῖο, μιὰ ἐκκλησία, ἓνα φιλανθρωπικὸ ἴδρυμα. Δὲν δίνουν ὅσο ζοῦν, δὲν δίνουν οὔτε ὅταν πρόκειται νὰ πεθάνουν. Στὴ διαθήκη τους ὅλους τοὺς θυμοῦνται· τὴ γυναῖκα, τὰ παιδιά, τὶς ἀνιψιές τους, ὡς καὶ τὰ σκυλιά τους. Πέθανε στὴν Ἀθήνα μιὰ γυναίκα καὶ ἄφησε τὴν περιουσία της – σὲ ποιόν· σὲ ἓνα σκυλί! Πέθανε καὶ ἓνας μασόνος στὸ Ἀγγρίνιο καὶ ἄφησε τὴν περιουσία του γιὰ νὰ χτίσουν οἱ τέκτονες ἓνα δαιμονικὸ κάστρο. Ὅλους τοὺς θυμοῦνται, μόνο τὸ Χριστὸ δὲν θυμοῦνται. Ἀφήνουν στοὺς συγγενεῖς, ἐν τάξει· ἄς ἀφήσουν κάτι καὶ στὴν Ἐκκλησία, γιὰ νὰ γίνῃ τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ μνημονεύονται κι αὐτοὶ γιὰ τὸ καλὸ ποὺ θὰ κάνουν.

Πολὺ διδακτικὴ ὅλη ἡ στάσι τῶν τεσσάρων αὐτῶν ψαρᾶδων. Μᾶς λέει, νὰ τρέχουμε κ' ἐμεῖς μὲ προθυμία ὅπου ἀκούγεται καθαρὸς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· δεύτερον νὰ ἐκτελοῦμε τὰ ἀθάνατα διδάγματα τῆς πίστεώς μας, ποὺ εἶνε ἡ πιὸ ὁμορφὴ θρησκεία τοῦ κόσμου, ἡ μόνη ἀληθινή· καὶ τρίτον ὅτι γιὰ τὴν πίστι μας πρέπει νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι καὶ γιὰ θυσίες.

* * *

Κάποιος σήμερα, ἀδελφοί μου, μπορεῖ νὰ ρωτήσῃ· **Καὶ τί θὰ κερδίσω** ἀκολουθώντας τὸ Χριστό; Τοῦ ἀπαντᾷ· **Τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ!** Μικρὸ εἶν' αὐτό; Τί ἄλλο θέλεις;

Οἱ τέσσερις ψαρᾶδες ψάρευαν ὅλη νύχτα χωρὶς τὸ Χριστό, καὶ δὲν ἔπιασαν λέπι· ψαρεύουν κατόπιν μὲ τὴν εὐλογία του, καὶ γεμίζουν ἀπὸ ψάρια. Κ' ἐμεῖς συχνὰ κοπιάζουμε δίχως ἀποτέλεσμα· σπέρνουμε καὶ δὲν θερίζουμε, ξοδεύουμε καὶ δὲν σοδειάζουμε, ὅλα πάνε χαμένα. Γιατί; **Δὲν ἔχουμε εὐλογία Θεοῦ.** Καὶ πῶς θέλουμε νὰ τὴν ἔχουμε; ἐκκλησία δὲν πατοῦμε, ἓνα σταυρὸ δὲν κάνουμε, ὄρεξι γιὰ θεῖα πράγματα δὲν ἔχουμε, βλαστημοῦμε τὰ θεῖα...

Ἄς ἀποφασίσουμε **νὰ πλησιάσουμε τὸ Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία.** Ὁ Χριστὸς νὰ εἶνε ὁ δάσκαλός μας, ὁ ὁδηγός μας, ὁ βασιλιάς τῆς καρδιάς μας. Καὶ τότε θὰ μᾶς εὐλογῇ. Θὰ μᾶς δίνη ἐδῶ πλοῦσια τὰ ἐλέη του, τὴν εἰρήνη του καὶ τὴν ἀγάπη του. Ἐως ὅτου μᾶς δώση στὸ τέλος καὶ τὸ μεγαλύτερο δῶρο του· τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τῆς ὁποίας εἶθε νὰ γίνουμε μέτοχοι καὶ κληρονόμοι· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**